

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. A.A.M. va interposar, en data 13-10-2006, demanda envers el Sr. M.P.X. i l'asseguradora P.A., en virtut de la qual sol·licitava que es condemnés als defenents a l'abonament de la quantitat de 15.745,25 euros, amb més els interessos legals i les costes processals.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de data 17-11-2006, i va sol·licitar la desestimació de la demanda, amb imposició de les costes processals.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 5-10-2007, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: Estimar parcialment la demanda formulada per la representació processal de la Sra. A.A.M. contra la Companyia asseguradora P.A. i el Sr. M.P.X., i condemnar a la companyia P.A. i subsidiàriament al Sr. M.P.X. a pagar a la demandant la quantitat de 3.319,40 euros, quantitat augmentada amb els interessos moratoris legals de conformitat amb allò establert en el VIII CONSIDERANT; i imposant-los en les mateixes condicions les costes processals causades, amb

menció expressa dels honoraris d'assistència lletrada i procuradora".

III.- La part agent va interposar recurs contra la resolució d'instància i, en data 9-1-2008, va articular llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demanava que es procedís a la revocació de la sentència d'instància.

Per el contrari, la representació processal de la part defenent va presentar llur escrit de contesta a les conclusions, de data 31-1-2008, segons el qual demanava la confirmació íntegra de la sentència dictada a la instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals fonamenta la part agent el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, considera que són errònies les consideracions que s'efectuen en el VI Considerant, atès que el dictamen pericial del Sr. V. oblida valorar la repercussió sobre les activitats no professionals. Aquest oblit no pot perjudicar a l'agent perquè segons el dictamen del perit Sr. I. i I. es valora com a perjudici moderat (3/7). En segon terme, s'oposa la part recurrent a les consideracions realitzades en el VII Considerant, tota vegada que no comparteix la valoració del pretium doloris, fixat com a lleuger. Assenyala que el perit Dr. V. ha emès dos informes i que ambdós són contradictoris, per quant en el primer es fixa el quantum doloris com a moderat i en el segon com a lleu. Entén que és més adequat fixar-ho com a moderat i així coincideix també amb la valoració del Dr. I.. Afegeix que s'ha d'incloure el cost de 150 euros, relatiu al dictamen del Dr. I..

II.- El primer dels extrems que s'ha de valorar és el relatiu a l'oblit que denuncia la part recurrent respecte de la incidència de les lesions de la Sra. A.A.M. en les activitats no professionals. La sentència d'instància es fonamenta en el dictamen del Dr. V. (folis

123 a 125) i refusa aquesta partida perquè no "no identifica altres perjudicis".

Si s'examina el dictamen del perit Dr. V., es poden extreure dues conclusions: en primer terme, el dictamen que emet, en data 18 de juny de 2007, es qualifica com a Informe final, mentre que l'informe previ es va portar a terme en les diligències prèvies penals. En aquest sentit, no existeix contradicció sinó que arran de l'evolució de les lesions de la Sra. A.A.M., el mes de juny de 2007 el perit refereix que no existeix cap altre perjudici, a més dels indicats en el seu informe, i per tant, no es pot conceptuar com una omissió, sinó que es tracta d'una nova valoració que cal assolir. I, en segon terme, per quant des de l'òptica descrita no es pot argumentar que existeix coincidència entre l'informe del Dr. I. i el del Dr. V., tota vegada que en l'informe final de juny de 2007 no es valoren com a seqüeles altres perjudicis dels descrits en l'informe, de manera que, examinades les pericials segons el paràmetre de la sana crítica, s'ha d'entendre d'acord amb el criteri del jutgador d'instància més adequada la pericial del Dr. V. que la del Dr. I., qui actua com a perit de part.

III.- En segon terme, manifesta que el quantum doloris s'ha de valorar no com a lleuger sinó com a moderat. Dues són les qüestions que cal analitzar: una, la consideració de lleu o moderat del pretium doloris i dues, si en el mateix s'inclou les molèsties futures no incapacitants.

Si es comença l'examen per aquest darrer extrem, forçós és concloure amb la part recorreguda que dins del concepte de quantum doloris s'han de donar cabuda aquelles molèsties o dolors que es mantenen en el futur, després de les consolidacions de les lesions, i que no arriben a assolir la consideració d'incapacitants. En aquest sentit, les molèsties que pateixi en la vida quotidiana o la repercussió de les mateixes en desplaçaments en automòbils han de restar incloses en aquesta partida relativa al quantum doloris, sense que pugui ésser atès el motiu de recurs interposat per la part agent.

Pel que fa a la qualificació del quantum doloris com a lleu o moderat, s'escau de nou recordar que no existeix cap contradicció entre l'informe que es troba a les diligències prèvies penals i el que obra en les presents actuacions. En efecte, aquest darrer, que es qualifica,

pel propi perit, com a informe final, entén que el quantum doloris (foli 125) "Es tracta d'una fuetada cervical, que va produir un esquinç cervical, en una persona que patia artrosi cervical preexistent, i que va comportar 20 sessions de fisioteràpia, i immobilització de la columna cervical mitjançant un collaret cervical tou durant 3 mesos, així com un cabestrell del membre superior dret durant 8 dies com a conseqüència d'una contusió de l'espatlla dreta. Així doncs, el perjudici dolorós pot considerar-se com a lleu, és a dir 2/7".

I si l'informe que emet el perit es qualifica com a final i considera que el quantum doloris és lleu, mentre que en l'informe que abans havia emès el mateix perit en les diligències penals el qualificava com a moderat, és obvi que el perit en l'informe final ha reconsiderat la seva opinió en funció de la valoració de les seqüeles i evolució de la pacient i ha entès que el perjudici ha de ser considerat com a lleu. Des d'aquesta òptica d'idees, es torna clar que no existeix cap mena de coincidència entre l'informe final del Dr. V. i l'informe de part, elaborat pel Dr. I. (foli 67), en el qual es qualifica com a moderat el quantum doloris en atenció a que "Degut a la persistència del dolor, a la necessitat de prendre medicació analgèsica de forma continuada durant 1 mes, a la immobilització amb collaret cervical durant 3 mesos, i a la necessitat d'efectuar fisioteràpia. Per tot això el dolor s'ha de quantificar com a moderat (3/7)".

Si s'afegeix que l'informe del Dr. I. és d'octubre de 2005 i el final del Dr. V. de juny de 2007 i que el primer constitueix un informe pericial de part, mentre que el segon ho és a instància judicial, valorats ambdós en consonància amb les regles de la sana crítica, s'ha de concloure pel manteniment de les conclusions de la pericial del Dr. V. i mantenir pels arguments establerts anteriorment la consideració del perjudici com a lleu.

Per últim, tampoc pot triomfar el motiu relatiu al cost de 150 euros, per l'informe elaborat pel Dr. I., tota vegada que obrava a les actuacions l'informe en seu penal del Dr. V. i ha estat a instàncies de la part agent, i ara recurrent, que s'ha considerat necessari i oportú sol·licitar l'elaboració del mateix, sense que en el cas que ens ocupava i en atenció a les circumstàncies concurrents es pugui compartir aquesta necessitat per la Sala jutjadora.

IV.- La desestimació de tots els motius o greuges del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. A.A.M. contra la sentència, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, de data 5-10-2007, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-